

ماهنامه عقیدتی، صنفی، خبری و سیاسی **آئینه**
صاحب امتیاز: بسیج دانشجویی دانشگاه فردوسی مشهد، شماره مجوز: ۱۴۰۰۲۰۱۱
شماره ویژه نامه روز دانشجو، نیمه دوم آذر ۱۴۰۰

سَرِ بازی اجباری

مجبور به تماشای آن هستیم...

بازی های مکرر دانشگاه با سر و تن حکیم فردوسی، بازی ای که ما

۱۶ آذر ۱۴۰۰

آخرین تلاش برای احیای روح دانشجو

آخرین روز دانشجو قرن مبارک

سلام دانشجو!!

بهانه ها جایگزین اراده ها

کرونا و اثرات روانی آن

تخیری به نفع همه ...

سلام! دانشجو

سلام به همه دانشجویهای دانشگاه فردوسی مشهد. تبریک میگم بهتون روز دانشجو رو و امیدوارم که از تک‌تک لحظه‌های دوران دانشجویی خودتون نهایت استفاده رو ببرید. آره درسته دانشگاه مجازیه ولی دیگه خودمونیم همون‌طور که اذیت شدیم کلی هم وقت آزاد برامون بودش که تونستیم به فعالیت‌های دیگه‌مون بپردازیم.

۱۶آذر روز دانشجوست اما پیش از اون نشون دهندهٔ یک واقعه است. پس بیاید بدونیم ما داریم هر سال یاد و خاطره چه‌جور دانشجویها و چه واقعه‌ای رو زنده نگه می‌داریم و به بهونه اون اتفاق دور هم جمع میشیم.

روز ۱۶آذر ۱۳۳۲ یعنی چهارماه بعد از کودتای ۲۸ مرداد آمریکایی‌ها دانشجویهای دانشکده‌های مختلف دانشگاه تهران علیه ارتباط مجدد انگلیس و ایران و سفر ریچارد نیکسون معاون وقت آیزنهاور رییس جمهور آمریکا به ایران دست به اعتراضات گسترده زدند و عوامل حکومتی برای اینکه جلوی جناب نیکسون آبروریزی نشه خدای نکرده، خون سه جوان دانشجوی دانشکده فنی دانشگاه تهران رو ریختند و کلی دانشجوی دیگه رو هم زخمی و مجروح کردند. شهیدان مهدی شریعت رضوی، احمد قندچی و مصطفی بزرگ‌نیا میراث ماندگاری برای ما دانشجویان به‌جای گذاشتند، اینکه دانشجو فقط محصور درس و کلاس نیست و باید نسبت به اتفاقات و حوادث جامعه حساس باشه.

برای همینم هست به جوون‌هایی که نسبت به هرچیزی غیر خودشون بیخیال هستن جای دانشجو سبب‌زمینی می‌گیم.

یکی از مواردی که دانشجوی امروز باهاش درگیره بحث بازگشایی دانشگاه‌هاست و جناب آقای حسام ناصیری مقدم در یادداشتی این مسئله رو خصوصاً در دانشگاه فردوسی برامون توضیح داده...

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

بهبانها

جایگزین اراده‌ها

فقط کافی است کلمه بازگشایی دانشگاه را در اینترنت سرچ کنید تا با ده‌ها نقل قول از سوی مسئولان مواجه شوید که هر کدام یک قصه را برای بازگشایی دانشگاه‌ها روایت می‌کنند. یکی معتقد است دانشگاه‌ها باید پس از به پایان رسیدن دوز دوم واکسیناسیون دانشجویان، باید کلاس‌های آموزشی به صورت حضوری برگزار شود و فرد دیگری که اعلام می‌کند کلاس‌ها به هیچ عنوان حضوری برگزار نخواهد شد و از طرف دیگر بازگشایی دانشگاه‌ها به خود دانشگاه‌ها واگذار کردند تا با توجه به زیرساخت‌هایی که دارند نسبت به آموزش حضوری برنامه‌ریزی کنند.

اما واقعیت ماجرا آنجایی است که مسئولین دانشگاه‌ها نه‌تنها تمایل چندانی برای بازگشایی ندارند بلکه از آمادگی کافی در این زمینه هم برخوردار نیستند. بالا رفتن هزینه‌ها و مشکلات اقتصادی چند سال اخیر باعث شده فشار مالی زیادی به دانشگاه‌ها تحمیل شود؛ در این میان کرونا و غیرحضوری شدن کلاس‌های درس باعث شد بخش جالب‌توجهی از این هزینه‌ها کم شده و دانشگاه‌ها توانستند نفسی بکشند. امروز اما با مطرح شدن بازگشت دوباره دانشجویان به دانشگاه‌ها، طبیعتاً روسای دانشگاه‌ها باید خود را برای بالا رفتن هزینه‌ها آماده کنند. اما ما شاهد آن هستیم که مسئولین بجای مواجه با واقعیت امروز، با فرار رو به جلو به دنبال روزهای بهتر هستند و کرونا را بهانه‌ای برای رفع کمبودهای خود می‌دانند.

شاید این ضرب‌المثل که می‌گوید «برای آدم بهانه‌گیر همیشه بهانه وجود دارد» بهترین توصیف از اوضاع و احوال کنونی مسئولین دانشگاه باشد. مسئولان دانشگاه به‌جای یک اراده و همت قوی برای بازگشایی دانشگاه‌ها، با بهانه تراشی‌های متعدد سعی در تاخیر این امر دارند. درست است که بازگشایی دانشگاه‌ها قطعاً به مانند قبل از کرونا نخواهد بود و یک‌سری مشکلاتی در این مسیر وجود دارد، اما نمی‌توان این امر را دلیل قابل توجیهی برای عدم بازگشایی دانشگاه‌ها در شرایط کنونی محسوب کرد.

اگر با زاویه نگاه دیگری به بازگشایی دانشگاه‌ها نگاه شود، برای تشکل‌های دانشجویی نیز بازگشایی دانشگاه‌ها امری ضروری است. تشکل‌های دانشگاهی با سه ورودی سال‌های اخیر زیاد آشنا نشدند و ارتباط با دانشجویان جدید را از دست دادند و بیشتر با دانشجویان سال بالاتر فعالیت‌ها جلو رفته و می‌رود. برنامه‌ها و فعالیت‌های حضوری در طی دو سال اخیر تعطیل شد و همه به سمت فعالیت‌های مجازی روی آوردند و طبیعتاً انجام برخی کارها در فضای مجازی قابل انجام نیست. با توجه به این فضا و آشنایی دانشجویان جدید با تشکل‌های دانشجویی و لزوم فعالیت‌های حضوری در دانشگاه‌ها، باید دانشگاه‌ها هرچه زودتر باز شوند. بازگشایی دانشگاه‌ها باعث می‌شود که یک نفس و خون تازه‌ای در تشکل‌های دانشگاهی دمیده شود. اما اگر روند فعلی ادامه داشته باشد، این فعالیت غیرحضوری باعث آسیب‌های فراوانی برای تشکل‌های دانشگاهی در آینده خواهد بود و ممکن است انقطاع نسل برای تشکل‌های دانشجویی صورت گیرد.

در شرایط کنونی که تمامی مکان‌های تفریحی، تجاری، فرهنگی و هنری و … درحال بازگشایی هستند، مسئولان دانشگاه با اتخاذ سیاست «با دست پس زدن و با پا پیش کشیدن» برای بازگشایی دانشگاه‌ها امروز و فردا می‌کنند. امید است هرچه زودتر تدبیر و اراده جایگزین بهانه شود و با بازگشایی دانشگاه‌ها روح و نفس تازه‌ای در تمامی ارکان دانشگاه دمیده شود. ادامه وضع موجود، زبان‌های غیرقابل جبرانی برای دانشجویان و نظام آموزشی خواهد داشت و همین امر لزوم بازگشایی دانشگاه‌ها را ضروری می‌سازد.

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

کرونا و اثرات روانی آن

در طی دو سال گذشته دانشجویان برای دست‌یابی به موفقیت در آموزش دچار چالش‌های متعددی از جمله بیماری کرونا شده‌اند. حضور استاد و دانشجو در منزل سبب می‌شود اعتماد به‌نفس دانشجو که از مهم‌ترین نکات رشد شخصیتی دانشجویان است به درستی پرورش نیابد. هرچند در آموزش مجازی می توان بدون حضور فیزیکی و دغدغه رفت و آمد به دانشگاه، به آموزش ها دسترسی داشت اما ارتباط با دانشجویان و استادان به صورت صد در صد مجازی قابل قبول نیست. هر چندعلم پیشرفته کرده و کارها از طریق اینترنت راحت‌تر انجام می‌شوند اما به نظر می‌رسد باز هم محدودیت‌هایی وجود دارد . دانشجویان قادر به استفاده از امکانات مختلف یک مرکز دانشگاهی همچون کتاب‌خانه، سالن مطالعه، خوابگاه، غذاخوری، زمین ورزشی و مانند آن نیستند و باید با فشار روانی ناشی از همه‌گیری ویروس کرونا نیز روبرو باشند.

همه‌ی ما به خوبی می‌دانیم در دانشگاه افراد غیر بومی تحصیل می‌کنند و جزء این خانواده شناخته می‌شوند ؛ آنهایی که برای ورود به دانشگاه ۱۲ سال سختی و مشقت پنکسور را کشیده‌اند، حال باید این علاقه را در یک سیستم و موبایل در خانه خلاصه کنند . دانشجو نه تنها از شیرینی و هیجان کلاس‌های درس دانشگاه، بلکه از عضویت در تشکل‌ها و کارگاه‌های دانشگاهی هم محروم است .

بنابراین با توجه به بحران‌های اقتصادی و اجتماعی می‌توان انتظار داشت که اختلالات و مشکلات وابسته به سلامت روان در بین دانشجویان شدت یابد و مشکلات روان‌شناختی جدیدی مانند واکنش به استرس، سوگ و همین‌طور افزایش وابستگی به اینترنت و فضای دیجیتال نیز به مسائل پیشین افزوده شود.

کرونا تو با دانشگاه و دانشجو چه کردی؟ آن شوق و نشاط شورآفرین مناظرات دانشجویی، تریبون‌های آزاد، جسارت‌های صادقانه دانشجویان نسبت به رییس و مدیران دانشگاه، سمینارهای جذاب ، اردوهای علمی ، دغدغه‌های تمام نشدنی سلف سرویس، ایاب و ذهاب و خوابگاه‌های دانشجویی را به کجا بردی؟ اینها خوشی‌های دوران دانشجویی هستند. کرونا می خواهد انتقام کدام کار گذشته را از ما بگیرد؟

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

دانشجویان در تظاهرات ۱۳۳۲

تغییری به نفع همه...

اما ریاست دانشگاه فردوسی منصوب نشده است دانشگاهی که شاید نیاز بود زودتر از همه به فکر تغییر ریاست آن بود چرا که هر چه بگذرد ضرر آن بیش از نفع آن است.

دانشگاهی که مسائل و اولویت‌های آن از اساس دچار مشکل است و اولویت‌هایش مشخص نیست بجای ساختن خوابگاه متأهلی و افزایش زیرساخت‌های رفاهی و ورزشی به دنبال ساختن ویلا در شمال است، در حالی که مدعی حفاظت از محیط زیست و دانشگاه سبز است بجای حل مسائل پسماند و اصلاح الگوی آبیاری در دانشگاه می‌خواست طرح الیت را به تصویب برساند که گویی دست در جیب دانشجوی می‌کند.

مدیران دانشگاهی که ادعا می‌کنند دانشجویان ولی نعمتشان هستند نه تنها آنان را لایق حضور در جشن هفتاد سالگی دانشگاه فردوسی نمی‌دانند بلکه شبانه و به دور از چشم دانشجویان و سکوت خبری، بزرگترین سردیس ایران را در دانشگاه فردوسی نصب می‌کنند.

دانشگاه فردوسی مشهد، بزرگترین دانشگاه شرق کشور با ۲۵۰۰۰ دانشجوی ایرانی و بین‌المللی و ظرفیت‌های بسیار دیگر با اولویت‌بندی‌های صحیح و عمل به چشم‌اندازهای دانشگاه قطعاً پیشرفت خواهد کرد.

بسم الله الرحمن الرحيم

فرهنگ و آموزش دو عرصه مهم در پیشرفت و تعالی کشور و از آموزه‌های مهم دین مبین اسلام است که همواره به صورت دو بال از یک پیکر بیان شده‌اند و آنچه محرز است جدایی ناپذیری این دو عرصه از یکدیگر است. مهم‌ترین صحنه بروز این دو مهم و تعالی آن در ایران اسلامی، مدارس و دانشگاه‌ها هستند که در سال‌های اخیر به صورت بسیار جدی از آن غفلت شده است و تأثیرات سوء فرهنگی و علمی آن نیز گریبان‌گیر جامعه شده است. غفلت از فضای دانشگاه و عدم حساسیت بر کنش و واکنش‌های آن و تلاش برای ازاله پویایی آن در سال‌های اخیر به وضوح مشاهده شده و نیاز است تا این مهم به صورت جدی مرتفع شود. چهارماه است که وزیر محترم علوم این جایگاه را تحویل گرفته‌اند

بله همون طور که خوندید (که قطعاً خوندید) عدم وجود فرهنگ مطالبه‌گری لازم در دانشجویان دانشگاه فردوسی باعث شده که اتفاقات عجیب و غریبی تو دانشگاه بیوفته و بنظرمون تا این رییس دانشگاه که همه منتظرند بره و دیگه برنگرده ، سر جاش باشه این بازی اجباری با سر و تن فردوسی و اعصاب و روان ما دانشجویها ادامه خواهد داشت. درسته دانشگاه تقریباً تعطیله و کلاس‌هاش دارن خاک میخورن اما به لطف حضور دانشجویها در عرصه های فرهنگی و اجتماعی هنوز روح و طراوت دوران قبل از کرونا (که به اندازه کافی ازش بدمون میاد) گاه گاه حس میشه که شاید به جرات میتونیم بگیم فعالیت های بسیج دانشجویی بیشترین سهم از این دست فعالیت‌ها رو داشته و هنوز هم داره. در این قسمت از ویژه‌نامه روز دانشجو، جناب آقای محمدامین ناصری فرد در یادداشتی از عملکرد بسیج دانشجویی دانشگاه فردوسی مشهد طی این یکی دوسال اخیر برامون گفتن.

یعنی نیروی کارآمد برای تمامی میدان‌ها

بسیج

شاید همین یک عبارت بیان‌کننده اهمیت تشکیل بسیج باشد، بسیجی که از کانون‌های فرهنگی فرهنگی تر و از انجمن‌های علمی علمی و کاربردی تر و از سایر تشکلهای و انجمن‌های سیاسی سیاسی تر است و از هر خیریه و مجموعه داوطلبی دنبال کار خیرتر است، اگر بخواهد از فعالیت‌های متداول دانشگاه فردوسی حذف شود جای خالی‌اش را تقریباً به هیچ نحو نمی‌توان پر کرد.

دانشجویان بسیجی که با هر احساس نیازی به عنوان صف اول خدمت‌رسانی حاضر می‌شدند، چه این نیاز تولید ماسک باشد چه تهیه بسته معیشتی و چه کمک به درس دانشجویان و دانش آموزان. تمامی این خدمات‌ها در وهله اول برای خود دانشجوی است. دانشجویی که نه درس خواندنش نیاز به حضور داشتن در دانشگاه دارد نه هیچ کار دیگری اما خود اوست که نیاز به بودن را لمس کرده است. کسی که به امید حضور در جمع‌های دانشجویی وارد دانشگاه شده و شور و شوق فعالیت‌کردن را دارد و می‌خواهد هرطور که شده از دوران جوانی خود لذت ببرد، برای چنین دانشجویی فرصت حضور در فعالیت‌های گوناگون بسیج دانشجویی یک امتیاز ویژه خواهد بود. فعالیت‌هایی که فرصت کار در کنار دیگر جوانان و کار مفید کردن را می‌دهد تا هرکسی بتواند در کنار خدمت‌رسانی به دیگران برای رشد و بالندگی خودش هم تلاش کند. در اردوهای جهادی طعم محرومیت را بچشد و بعد برای رفع آن تلاش کند، در کافه گفتگوها لابلای مردم برود و مشکلاتشان را بشنود و بعد برای حل آن‌ها بجنگد و با مسئولین کلنجر برود، در بیمارستان‌های کرونایی وضعیت کادر درمان و بیماران را ببیند و بعد برای کمک به آنها جهاد تولید ماسک و آمیوه‌گیری راه بیاندازد و در تمامی این مراحل رشد کند و بالنده شود. چیزی که از همه بیشتر نیازمند آن هستیم جوان‌هایی هستند که درک درست از شرایط جامعه داشته باشند تا فریب اخبار دروغ را نخورند و این درک درست جز با کسب تجربه و حضور در میدان عمل بدست نخواهد آمد. حضور در تمامی میدان‌ها...

شناختم

● ماهنامه عقیدتی، صنفی، خبری و سیاسی **آئینه**

● شماره مجوز: ۱۴۰۰۲۰۱۱

● ویژه‌نامه روز دانشجو، نیمه دوم آذر ۱۴۰۰

● صاحب‌امتیاز: بسیج دانشجویی دانشگاه فردوسی

مشهد

● مدیر مسئول: محمدمهدی معمارباشی

● سردبیر: محمدمهدی معمارباشی

● دبیر هیات تحریریه: محمدمهدی سعدآبادی

● ویراستار: محمدامین ناصری فرد

● هیئت تحریریه:

● آقایان محمدامین ناصری فرد، علی سلیمی، حسام

ناصری مقدم

● و خانم‌ها: فهیمه بازوبندی، محبوبه یادگاری

● و با تشکر از دانشجویانی که نظرات و پیشنهادات

خود را برای درج در ویژه‌نامه ارسال کردند.

● طراحی و صفحه‌آرایی: فائزه ناصری فرد

● با جا در ارتباط باشید

همچنین برای بیان انتقادات یا پیشنهادات

و یا ارسال متن‌های پیشنهادی خود

جهت چاپ در شماره‌های آتی نشریه، می‌توانید

از راه‌های زیر با ما در تماس باشید:

📧 @Aeeneh_admin

آدرس کانال در شبکه های اجتماعی:

📷 @nashraeene

آدرس کانال رسمی بسیج دانشگاه فردوسی:

📷 @basfum